

iluminat

Am povestit în numărul trecut de piatra translucidă, cu efecte plastice spectaculoase, speculate încă din antichitate.

Încerc să păstrez magia materialelor prin care lumina se insinuează, transformând spațiile, prin prezentarea... apei ca material de construcție și corp de iluminat.

text: dr. arh. Ana Maria DABIJA

LUMINĂ DIN PEREȚI LICHIZI

Foto: © by bonus lup

Foto: www.columbia.edu
EXPO SEVILLA British Pavilion

Despre blocuri de zidire din materiale plastice, umplute cu apă, ați mai auzit, cred.

Un exemplu celebru a fost - la vremea sa - pavilionul britanic de la Sevilla, de la începutul anilor '90 (Expoziția Universală din 1992, sub motto-ul „Epoca Descoperirilor”), unde arhitectul Nicholas Grimshaw a realizat - între altele - un perete din blocuri de plastic umplute cu apă sau nisip, pentru a minimiza aportul termic solar pe fațada sudică. La vremea respectivă, acest pavilion a reprezentat un summum de „descoperiri” parțial redescoperite: protecții solare, panouri solare, apa ca element de construcție, ventilarea naturală și generarea de curenți de aer care să răcească interiorul clădirii.

Iată că suntem la aproape 20 de ani de la „lovitura” britanică de la Sevilla, și tot încercăm să introducem aceste principii sănătoase de proiectare în lumea noastră hiper-tehnologizată, într-un efort disperat (din partea unora) de a mai salva

ce se poate salva din această planetă...

Dar nu acesta este subiectul rubricii pe care o citiți, ci... lumina. Așa că, ne întoarcem la subiect.

Mai spre zilele noastre - adică prin 2006 - atelierul german de proiectare (sau poate ar trebui să-l numim de design, de data aceasta) „MODULORBEAT” a creat și realizat o clădire temporară cu funcțiunea de club de dans în aer liber, în centrul Berlinului.

Peretii sunt realizați din containere reciclate de apă (aceasta fiind conexiunea cu... prologul acestui articol), legate cu un sistem de armături metalice aparente și care includ un corp de iluminat legat la un computer, la rândul lui legat la sursa de muzică. Odată cu schimbarea ritmului sau tonului, lumina se schimbă de asemenea. Asta nici nu mai e o noutate: vedem pe computerele personale cum, când ascultăm muzică cu Windows Media Player, imaginile generate pe monitor își schimbă geometria și culoarea.

Când însă acest lucru se întâmplă cu peretii unei construcții, și mai ales când se vede din exterior această variație de lumină, deja e altceva...

Primul loc unde s-a folosit sistemul a fost, evident, Berlinul. Cele 144 de containere reciclate, care pe durata de funcționare se pare că au folosit la depozitarea de lichide pentru industria chimică, și-au găsit un inedit nou ciclu de viață, conform principiului „din leagăn în leagăn”, adică finele unui ciclu de viață reprezintă începutul unui nou. Conceptul este foarte nou, reprezentând de asemenea o abordare sustenabilă a sistemelor de construcție și a postutilizării materialelor.

În ceea ce privește tipul de lumină: aceasta trebuie să fie în acord cu principiile reciclării și consumurilor reduse de resurse. Drept pentru care, un container cu capacitate de 1000 litri este iluminat de un singur bec. Este adevărat că performanțele sale în ceea ce privește ca-

Foto: www.grimshaw-architects.com

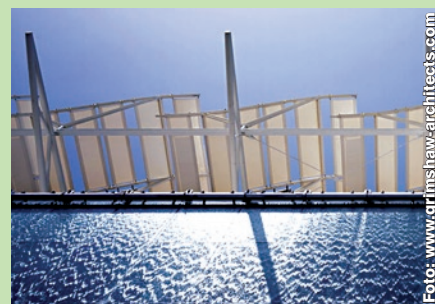

Foto: www.grimshaw-architects.com

Foto: www.grimshaw-architects.com

pacitatea de diminuare sau creștere a intensității luminii este foarte mare. Pentru iluminarea întregii construcții de la Barcelona (cea mai mare construcție Kubik dintre cele realizate până acum,

Foto: www.columbia.edu
EXPO SEVILLA British Pavilion

Foto: © by substrat

de 275 cuburi) este suficientă o instalație de 40 kW. Cum în astfel de funcțiuni cu răspuns dinamic la stimuli sonori intensitatea luminoasă este rareori maximă, media consumului se ridică la circa

12-18 kW.

La Berlin s-a folosit lumină verde. În alte orașe - pentru că, în mod evident, sistemul a fost preluat și în alte țări (Spania, Portugalia, Italia) - culorile sunt altele. Chiar combinații de culori (verde și magenta).

Ziua construcția pare (și chiar este) anostă: are un aer industrial sărăcăcios sau de depozit de deșeuri din mase plastice. Ce se vede alăturat e numai o parte de zid.

La Berlin clubul este amplasat în veci-

nătatea ruinelor unei fabrici; la Barcelona - în apropierea mării, în Parc del Forum.

Seara însă, „hardughia” prinde viață și devine strălucitoare, atrăgând lumea fie și numai prin modul în care arată.

Clubu(ri)(e) funcționează exclusiv în perioada de vară, din iulie până în septembrie, și bineînțeles numai în cursul nopții.

Ar mai fi ceva de adăugat: numele autorilor - Modulorbeat și artistul luminotehnician Andreas Barthelmes. ■

Foto: © by bonustup

Foto: © by bonustup